Μηναΐον - ΤΗι Β΄ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ή Ύπαπαντή τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. ή Ηχος β΄. Ψαλμὸς 44.

Στίχ. α'. Έξηρεύξατο ή καρδία μου λόγον ἀγαθόν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Η γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ώραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υίοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ἡχος β΄. Ψαλμὸς 44.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῆ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Μονογενής Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ΄. ή Ηχος α΄. Ψαλμὸς 44.

Στίχ. α'. Άκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ.

Άπολυτίκιον τῆς Έορτῆς. Ἡχος α'.

Χαῖφε κεχαφιτωμένη Θεοτόκε Παφθένε· ἐκ σοῦ γὰφ ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, Χφιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφφαίνου καὶ σὺ Πφεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθεφωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαφιζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαοισμοί. Ἡχος γ'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τῆς Ἑοοτῆς. Ὠιδὴ γ'. Ἡχος γ'. Ὁ Είομός.

Τοῦ Μηναίου - - -

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὸ στεφέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στεφέωσον Κύφιε τὴν Ἐκκλησίαν, ἢν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ό ποωτότοκος ἐκ Πατοὸς ποὸ αἰώνων, ποωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρας προτείνων ἐπέφανε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Νηπιόφοονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, ποωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανοοθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδοομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμοοφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κανών τῆς Έορτῆς.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ωιδή ζ΄. Ἡχος γ΄. Ὁ Εἱομός.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Ποέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὰ Θεός μου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρἑαγὴς πιστῶν σωτηρία.

Δόξα.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Καὶ νῦν.

Υίὸν Ύψίστου, Υίὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνη.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Έγνώοισε Κύοιος τὸ σωτήοιον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος α'.

Χαῖφε κεχαφιτωμένη Θεοτόκε Παφθένε· ἐκ σοῦ γὰφ ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, Χφιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφφαίνου καὶ σὺ Πφεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθεφωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαφιζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κοντάκιον. Ήχος α'.

Ό μήτοαν παρθενικὴν άγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τῆς Έορτῆς.

Ποοκείμενον. Ήχος γ'. Ώδη Ἐνάτη.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(7:7-17)

Άδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθοωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευϊ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, ἔτι γὰο ἐν τῆ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰο ἐπ' αὐτῆ νενομοθέτητο), τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ίερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Άαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰο τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Έφ' ὃν γὰο λέγεται ταῦτα φυλῆς έτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ής οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ό Κύριος ήμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περί ίερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καί περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ την όμοιότητα Μελχισεδέκ ανίσταται ίερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικής γέγονεν, άλλὰ κατὰ δύναμιν ζωής ἀκαταλύτου, μαρτυρεῖ γάρ, ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Άλληλούϊα. Ήχος δ'.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Έορτῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(2:22-40)

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίω, καθώς γέγραπται ἐν νόμω Κυρίου ότι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἄγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατά τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῷ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερών. Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ίερουσολύμοις ῷ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθοωπος οὖτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἦν ἄγιον ἐπ' αὐτόν καὶ ἦν αὐτῷ κεχοηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ άγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδη τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εὶς τὸ ἱερόν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ

αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς άγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὁῆμά σου ἐν εἰρήνη, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ήτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτης αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περί αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὖτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ὁομφαία, ὅπως αν αποκαλυφθωσιν έκ πολλων καρδιων διαλογισμοί. Καὶ ἦν Άννα προφῆτις, θυγάτης Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσής αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ή οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ίεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ αὕτη αὐτῆ τῆ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ανθωμολογεῖτο τῷ Κυρίω καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν έν Ίερουσαλήμ. Καὶ ώς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληφούμενον σοφίας, καὶ χάφις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον. Ὠιδὴ θ'. Ὁ Εἱομός. Ἡχος γ'.

Θεοτόκε ή ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Έν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 115.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς τὴν Ἑοφτὴν τῆς ΘεοτόκουΨαλμὸς 44

- 1. Έξηφεύξατο ή καφδία μου λόγον ἀγαθόν. (44:2)
- 2. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (44:2)
- 3. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γοαμματέως ὀξυγοάφου. (44:2)
- 4. Ω οαῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. (44:3)
 - 5. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. (44:3)
- 6. Δ ιὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰ $\tilde{\omega}$ να. (44:3)
- 7. Περίζωσαι τὴν ξομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ. (44:4)
- 8. Τῆ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (44:4)
- 9. Έντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. (44:5)

- 10. Ένεκεν άληθείας καὶ ποριότητος καὶ δικαιοσύνης. (44:5)
- 11. Δ ιὰ τοῦτο ἔχοισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου. (44:8)
- 12. Έλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (44:8)
- Παρέστη ή βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.
 (44:10)
 - 14. Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (44:10)
- 15. ἄκουσον, θύγατεο, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. (44:11)
- 16. Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου (44:11)
- 17. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (44:13)
- 18. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ. (44:18)

"Υμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β΄.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ό ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας Κατάλυσις εἰς πάντα.